

A stăzi semnele timpului anunță că stăm în pragul unor mari și solemne evenimente. În lumea noastră totul este în mișcare. În fața ochilor noștri se împlinesc evenimentele profetite de Isus Hristos, care trebuie să aibă loc înainte de a doua Lui venire. **“Veți auzi de războaie și vești de războaie... un neam se va scula împotriva altui neam... pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor”** (Mat 24:6-8). Prezentul și viitorul este de mare interes pentru toți oamenii. Astăzi tot mai mulți oameni recunosc că ceva măreț și decisiv se pune la cale și că lumea stă în fața unei crize groaznice. Zilnic știrile sunt din ce în ce mai pline de imagini catastrofale și violență de orice fel. Isus însuși spunea dinainte de a la timpul sfârșitului **“...pe pământ va fi strămtorare printre neamuri cari nu vor ști ce să facă. Oamenii își vor da suflului de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ...”** (Luca 21:25-26; 2 Petru 3:3-4).

UIMITOAREA PROFEȚIE DESPRE MARILE IMPERII MONDIALE

În Biblie, în mod deosebit în cartea “Daniel” (*Dan*) și în “Apocalipsa” (*Apoc*) ne sunt clar prezise multe evenimente istorice, dar și actuale. O cercetare amănunțită a acestor cărți ne permite să recunoaștem intenția lui Dumnezeu în istoria popoarelor și ne ajută să înțelegem adevăratul sens al vieții și planul de mântuire în fiul Său Isus Hristos.

Cu 2600 de ani în urmă a fost profetit prin profetul Daniel ridicarea și dezvoltarea marilor imperii mondiale și anume: **Babilonia, Medo-Persia, Grecia și Roma**, până la **Europa zilelor noastre**. Într-un vis profetul a văzut o statuie, iar părțile corpului ei simbolizând derularea exactă a acestor imperii mondiale: **“...capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de aramă; fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut”** (*Dan* 2:32-33). Aceste mari imperii mondiale și deosebitele semne de identificare au fost arătate profetului, simbolic, ca animale de pradă. **“Aceste patru fiare mari sunt patru împărați, care se vor ridica pe pământ”** (*Dan* 7:17). Iar ele ridicându-se ca **“patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare”** (*Dan* 7:2). În *Apoc* 17:15 ne este arătat că **“apa” = “noroadă, gloate, neamuri și limbi”**. **“Vânturile”** sunt un simbol al războiului (*Ieremia* 4:11-16). Cele patru vânturi ale cerului care bat pe marea cea mare reprezintă groaznicele cuceriri prin care aceste imperii și-au obținut puterea și teitoriul.

Dan 7:4 Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur.

BABILON

Capul de aur și leul (un simbol îndrăgît al babilonienilor) reprezintă Imperiul Babilonian (608-538 î.Hr.). Aripiile de vultur sunt semnele de identificare a războaielor rapide de cucerire conduse de Nabucadnețar.

Dan 7:5 A doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură.

MEDO-PERSIA

În anul 538 î.Hr. s-a ridicat dublul imperiu al mezilor și al perșilor. Cele trei coaste reprezintă trei țări cucerite: Lidia, Babilonia și Egiptul. Perșii erau mai puternici decât mezii și au domnit mai mult. (vezi că ursul era ridicat într-o rână.)

Dan 7:6 O alta ca un pardos, care avea pe spate 4 aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și 4 capete.

GRECIA

Rapiditatea uimitoare a războaielor de cucerire (vezi 4 aripi) sub Alexandru cel Mare i-au adus pe greci să domine lumea în 331 î.Hr. După moartea lui Alexandru, imperiul a fost împărțit celor 4 generali în 4 părți: Macedonia, Tracia, Siria și Egipt (Vezi 4 capete).

Dan 7:7 O a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mănca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămănea și avea 10 coarne.

IMPERIUL ROMAN

În anul 168 î.Hr. romanii au fondat al 4-lea imperiu mondial pe pământ. Datorită durității și intoleranței față de celelalte popoare pe care le-au dominat, acest imperiu a fost considerat în istorie ca **“Roma de fier”**. (Vezi picioarele de fier a statuii și dinții de fiară.)

Dan 7:24 Cele 10 coarne, înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica 10 împărați.

EUROPA

Prin popoarele migratoare între anii 351-446 d.Hr. Imperiul Roman se destramă în 10 țări europene (vezi 10 degete la picioare și 10 coarne). Coarnele crescute despărțit și neunirea fierului cu lutul a celor 10 degete la picioare, reprezintă imposibilitatea unirii Europei.

O PUTERE MONDIALĂ DEOSEBITĂ

Profetul a văzut că în Europa se va ridica o altă putere. **“M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor”** (*Dan* 7:8). Această putere are următoarele semne de recunoaștere:

1. CREȘTE ÎNTRE CELE 10 COARNE (*Dan* 7:8)

Papalitatea (508 d.Hr) a fost un “corn mic” care a crescut în Europa în vremea celor 10 triburi germanice.

2. TREI COARNE AU FOST SMULSE (*Dan* 7:8)

Herulii, Vandalii și Ostrogoții s-au opus dominației “cornului cel mic” și au fost **“smulși”** adică, total distruși.

3. ESTE CU TOTUL DEOSEBIT DE COARNELE PRECEDENTE (*Dan* 7:24)

Papalitatea a fost diferită, fiind o legătură între biserică și stat, în care biserica a dominat.

4. VA FI MAI MARE DECĂT CELELALTE COARNE (*Dan* 7:20)

În timp scurt papalitatea a crescut devenind într-adevăr o putere mondială. Oamenii au fost adesea convertiți cu forța la credința catolică (*Cruciadele*). Timp de multe secole regii și împărații Europei au trebuit să se plece umiliți și să se supună deciziilor papilor.

5. ESTE UZURPATOR ȘI ROSTEȘTE HULE ... (*Dan* 7:25)

“Se va ridica împotriva Domnului domnilor” (*Dan* 8:25). **“Potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește “Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”** (2 Tes 2:3-4). Toate aceste trei citate biblice descriu aceeași putere, care în timp ce se pretinde a fi creștină are o conduită anticreștină. Următorul citat ne permite să înțelegem până la ce grad dumnezeul papă hulește adevărul: **“Noi posedăm pe acest pământ locul Atoțputernicului Dumnezeu.”** Enciclopedia papei Leo XIII din 20 VI 1894. Chiar și nimenia papilor ca **“Sfântul părinte,”** este o hulă contra lui Dumnezeu. Isus ne avertizează în *Mat* 23:9: **“Și < Tată > să nu numiți pe nimeni pe pământ, pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.”** Cu toate aceste cuvinte clare ale Bibliei, de-a lungul secolelor, papii și-au pretins infailibilitatea pe care numai Dumnezeu o are (*Apoc* 15:4) și chiar au îndrăznit să pretindă că iartă păcatele, ceea ce numai Dumnezeu poate (*Luca* 5:21).

6. SE VA LUPTA CU SFINȚII ȘI ÎI VA OMORÎ (*Dan* 7:25; *Apoc* 13:7)

Cruciadele, procesele cu ereticii, camerele de tortură ale inchiziției și rugurile sunt cunoscute ca fiind capitolele întunecoase ale papalității. Istoricul W.H. Lecky scrie: **“Această biserică a Romei a vărsat mai mult sânge nevinovat decât oricare altă instituție care a existat în omenire.”**

Acest lucru este indiscutabil pentru orice cunoscător competent al istoriei... Este imposibil să îți formezi o concepție completă a victimelor ei: (cca 50 de milioane). Este absolut sigur că nici o putere de imaginație nu poate să își dea seama de suferințele lor” (Romanismul în Europa Vol.2 Pg.32).

7. SE VA ÎNCUMETA SĂ SCHIMBE VREMILE ȘI LEGEA (Dan 7:25)

Schimbările calendaristice după care ne ghidăm astăzi (calendarul gregorian) au fost făcute de papalitate. Ea a schimbat și poruncile lui Dumnezeu: **porunca a II-a** a Legii lui Dumnezeu, care interzice închinarea la icoane, a fost îndepărtată în catehismul catolic. **Porunca**

a IV-a care cere închinarea și sfințirea zilei biblice de odihnă, **Sabatul zilei a șaptea**, a fost schimbată cu duminica care își are originea în păgâna închinare la soare. În loc de Sâmbătă, Sabat, după **porunca a IV-a** (Exod 20:8-11; Isaia 56:2-7), duminica a fost instituită ca zi de odihnă, zi care **niciodată** nu a fost poruncită de Dumnezeu și nici Isus sau apostolii nu au păzit-o (Luca 4:16; Mat 24:20; Fapt 13:42-44).

8. VA STĂPĂNI O VREME, DOUĂ VREMI, ȘI O JUMĂTATE DE VREME (Dan 7:25)

În calcularea timpului biblic un an (o vreme) este de 360 de zile. Astfel, calculând $3 \frac{1}{2}$ ani = **1260 zile**. Iar o zi profetică reprezintă **un an literal**

(Ezechiel 4:6; Numeri 14:34). Astfel ne dă timpul de supremație a “cornului cel mic” de **1260 de ani**. Această perioadă de timp începe cu decretul lui Iustinian și de asemenea cu biruința generalului Belizare asupra Ostrogoților în anul **538 d.Hr.** și se sfârșește în **1798 d.Hr.** cu luarea papei în captivitate și declararea Romei ca republică de către forțele franceze sub Napoleon. (Mai multe detalii în cartea “Tragedia Veacurilor,” oferită în talon).

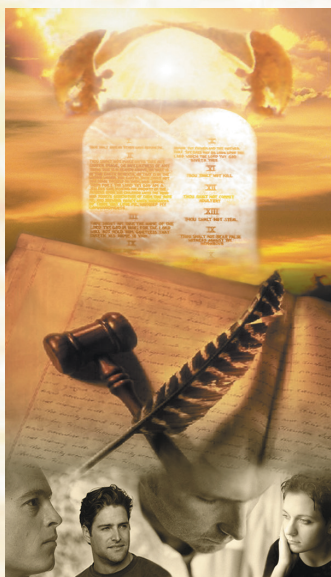
TIMPUL JUDECĂȚII

“**Apoi va veni judecata...**” (Dan 7:26). Daniel a văzut că: “...**s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile**” (Dan 7:9-10). Astfel i-a fost arătată lui Daniel într-o viziune marea și solemnă zi în care caracterul și viața fiecărui om vor fi examinate de marele Judecător al întregii lumi.

Se spune că: “**niște cărți au fost deschise.**” Ioan explică mai departe: “**Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea**” (Apoc 20:12). Cărțile cerului cu numele (Luca 10:20) și faptele (Mat 12:36-37) oamenilor vor hotărî deciziile judecății. Toate intențiile secrete și motivele vor apărea fără greșală în registru căci “**Domnul va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor**” (1 Cor 4:5), “**Și va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău**” (Eclesiastul 12:14).

Când cărțile vor fi deschise, întreaga viață a tuturor celor care au crezut în Isus va fi cercetată de Dumnezeu. “**Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?**” (1 Petru 4:17). Judecata celor nelegiuți este deosebită și separată de această lucrare care va avea loc mai târziu.

Hristos (Ioan 5:22) începe cercetarea fiecăruia, prima dată cu cei care au trăit primii pe pământ și trece mai departe de la o generație la alta, încheind cu cei care sunt în viață. Fiecare nume va fi menționat. Cazul fiecăruia va fi cercetat cu exactitate. Nume vor fi acceptate și nume vor fi respinse. Legea lui Dumnezeu este măsura cu care este măsurat, la judecată, caracterul oamenilor. Apostolul Pavel declară: “**Toți cei ce au păcătuit fără lege vor pieri fără lege și toți cei ce au păcătuit având lege, vor fi judecați după lege**” (Romani 2:12-16). Dacă se găesc la unii păcate de care nu s-au căit și care nu sunt iertate, atunci numele lor vor fi șterse din cartea vieții. “**Domnul a zis lui Moise: <Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea>**” (Exod 32:33). În dreptul numelor aceluia care într-adevăr s-au căit de păcate (Prov. 28:13) și care L-au primit pe Isus ca Mântuitor personal va fi scris iertat (Fapte 16:30,31) și rămân scrise în cartea vieții. Ca ei să aibă parte de neprihănirea lui Hristos (1 Ioan 2:29) și caracterul lor să fie în armonie cu Legea lui Dumnezeu, păcatelor lor vor fi șterse, iar ei vor fi declarați a fi vrednici de viața veșnică, căci Domnul spune: “**Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și tu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale**” (Isaia 43:25). Aceștia vor avea parte de învierea celor drepti deoarece Biblia spune clar: “**Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață**” (Ioan 5:29; 1 Tes 4:14-16). Isus clarifică prin profetul Ioan: “**Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge niciodată numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui**” (Apoc 3:5). Această mijlocire a lui Hristos pentru oameni în fața tronului Tatălui Său în ceruri (Evrei 8:1) este tot atât de

importantă ca și planul de mântuire adus la îndeplinire prin moartea Lui pe cruce (Evrei 9:24). Isus a deschis drumul spre tronul Tatălui. Prin El poate oricine, care crede, să vină la El să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu: “**Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie**” (Evrei 4:16). Isus intervine pentru noi datorită mâinilor sale rănite și trupului Său lovit și spune tuturor celor care vor Să-I urmeze: “**Harul Meu îți este de ajuns**” (2 Corinteni 12:9). “**Luai jugul Meu asupra voastră, (10 porunci) și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară**” (Matei 11:29-30).

De îndată ce conștiința este trezită prin lucrarea Duhului Sfânt vom începe să înțelegem ceva din puterea, vina și suferința păcatului și atunci vom începe să-l urâm. Vom deveni conștienți că păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu și că noi suntem în robie și în puterea celui rău. Cu cât ne forțăm mai mult să ne eliberăm, cu atât mai mult vom recunoaște slăbiciunile noastre. Motivele și inima noastră sunt necurate. Vedem că viața noastră este plină de egoism și păcate. Începem să dorim iertare, curățire și eliberare. Ce putem noi face pentru a veni în armonie cu Dumnezeu? Avem nevoie de siguranță, iertarea cerului, pace și iubire în inimile noastre. Aceste lucruri nu pot fi cumpărate cu bani, înțelepciune și pricepere și nici nu pot fi moștenite, dar Dumnezeu ni le oferă gratuit, “**fără bani și fără plată!**” (Isaia 55:1). Ele ne aparțin când noi ne întindem mâinile și le primim, căci așa zice Domnul: “**De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada**” (Isaia 1:18). “**Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou**” (Ezechiel 36:26). Noi ne-am mărturisit păcatele noastre și ne-am decis să începem o viață nouă cu Dumnezeu, de aceea putem veni la El ca să ne ștergă păcatele dându-ne o inimă nouă. “**Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.**” “**Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare**”

(1 Ioan 1:19; Pilde 28:13). Noi putem fi convinși că va face aceasta pentru că El a promis-o. Aceasta este învățătura pe care Isus a predicat-o în viața Sa pe pământ. Căci darul promis al lui Dumnezeu este proprietatea noastră imediat ce noi îl acceptăm prin credință. Noi nu putem să ne pocăim prin noi înșine de păcatele trecute, nu putem să ne reinnoim inima și nu este în puterea noastră proprie să tindem spre sfințire (Ieremia 13:23; Efeseni 2:8). Dar Dumnezeu a promis că El va face aceasta prin Hristos. Noi trebuie să credem această promisiune. Trebuie să ne mărturisim păcatele lui Dumnezeu și să îi servim. Îndată ce vom face aceasta, El își va împlini promisiunile. Isus va fi avocatul tău care va interveni înaintea lui Dumnezeu pentru tine. “**Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi!**” (1 Ioan 2:1-2).

ULTIMA SOLIE A HARULUI

În timp ce oamenii vor încerca să unească națiunile Europei și în lume catastrofele și războaiele se înmulțesc, profetul Daniel a văzut cum o piatră a lovit picioarele chipului și l-a distrus. Această piatră înseamnă **revenirea lui Isus Hristos** (Dan 2:35; Psalm 18:32). Hristos va reveni curând și va fi văzut de toți oamenii pe norii cerului (Apoc 1:7). Pentru a ajuta omenirea să se pregătească pentru aceste evenimente și pentru a putea sta la judecată, în iubirea lui, Dumnezeu avertizează oamenii prin ultima solie a harului care se găsește în Apocalipsa 14:

Dan 2:34 “...și s-a dezlipit o piatră... a izbit picioarele și le-a făcut bucați.”

PRIMA SOLIE ÎNGEREASCĂ

A DOUA SOLIE ÎNGEREASCĂ

A TREIA SOLIE ÎNGEREASCĂ

“Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” (Apoc 14:6-7). Prima solie îngerească ne cere să ne închinăm lui Dumnezeu. Trăim într-un timp înaintea celei de a 2-a veniri a lui Hristos, timp în care **“are loc judecata”** în ceruri. Mai departe li se cere oamenilor să se închine lui Dumnezeu ca și Creator al cerurilor și al pământului. Cu toate aceste cerințe, mulți oameni cred până astăzi în nedovedita teorie a evoluției. Dumnezeu permite oamenilor să recunoască frumusețea și minunata ordine, minunatele porunci și legi din natură pe care El le-a dat și care nu au apărut la voia întâmplării. (Rom 1:20-21). El amintește oamenilor că El este Dătătorul tuturor darurilor și că El merită iubirea și închinarea noastră. Adevărata iubire și închinare înseamnă să păzești poruncile Lui. (10 porunci în Exod 20:1-17). **“Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui.”** și **“Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă.”** (1 Ioan 5:3; Prov. 28:9). Una din cele 10 porunci ne îndrumă direct la Creator. Porunca a IV-a spune: **“Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești... Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o”** (Exod 20:8-11).

SABATUL - SIGILIUL LUI DUMNEZEU

Porunca a IV-a este singura dintre cele zece care menționează numele, titlul și teritoriul de guvernare a dătătorului legii, prin a cărei atotputernicie a fost dată legea. De aceea ea conține **“sigiliul lui Dumnezeu”** Sabatul nu a fost dat doar poporului evreu ci el este un monument al creației (Gen 2:1-3). Această zi trebuie comemorată întotdeauna cu mulțumire și respect față de Creator. **“Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești”**. Păzirea sabatului este un semn al credințioșiei către adevăratul Dumnezeu. **“Sfinții Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!”** (Ezec. 20:20; Isaia 56; Exod 31:13-17).

Sabatul care din vechime era sâmbăta și nu duminica este valabil pentru toți creștinii. Isus însuși a explicat imutabilitatea celor 10 porunci: **“Să nu credeți că am venit să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile”** (Matei 5:17-18).

“A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mănii curviei ei!” (Apoc 14:8). Expresia Babilon provine de la Babel și înseamnă **“incurcătură”** (Gen 11:9). În Sfânta Scriptură ea este aplicată pentru a arăta diferite forme false sau religii corupte.

În Apocalipsa 17:4-6, Babilonul este simbolizat cu o curvă. În Biblie o femeie desfrânată simbolizează o biserică apostaziată, decăzută (Ier 3:20; Ezechiel 16:35). Această curvă din Apocalipsa 17:4, 5 este **“îmbrăcată cu purpură și stacojii; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: “Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”** Profetul declară: **“Și am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus.”** Despre Babilon se vorbește mai departe: **“Și femeia, pe care ai văzut-o este cetatea cea mare”** (pe 7 coline, vers 9) **care are stăpânire peste împărății pământului** (Apoc 17:18).

BABILONUL SPIRITUAL

Puterea descrisă aici nu este alta decât Roma papală, oraș așezat pe 7 coline. Purpura și stacojii sunt culorile cardinalilor și a episcopilor. Aurul, pietrele prețioase și perlele ilustrează bunăstarea și bogățiile nemăsurate ale papalității. Despre nici o altă putere nu se poate spune cu atâta dreptate că **“a fost îmbătată de sângele sfinților”** ca această

biserică care a persecutat într-un mod groaznic pe urmașii lui Hristos. (vezi pagina 1,2). Marelui Babilon i se atribuie păcatul de **“a adăpa toate neamurile din vinul mănii curviei ei!”** Acest pahar îmbătatător pe care îl oferă lumii reprezintă **“falsă învățătură”**, ca de exemplu liturghia, nemurirea sufletului, chinul veșnic în iad, iertarea prin Maria și sfințirea duminicii. Acestea și alte învățături înrudite cu ele, total nebiblice, le oferă lumii și bisericilor care exercită o fatală influență asupra fiecăruia. Avertizarea adresată nouă astăzi **“a căzut Babilonul”** își găsește aplicația asupra tuturor bisericilor care odată erau curate, dar care s-au corupt. Ea nu se referă doar la biserica catolică căci ea a existat în stare de corupție încă de multe secole. Babilonul este numit **“mama desfrânatelor.”** Prin **“fiecele ei sunt simbolizate bisericile care păzesc învățăturile nebiblice ale Romei, (de ex. sfințirea duminicii), deci urmează exemplul ei.** Expresia Babilon (**“incurcătură”**) poate fi aplicată tuturor acestor biserici. Cu toată întunecimea spirituală și despărțirea de Dumnezeu în aceste biserici se găsește încă majoritatea adevăraților urmași ai lui Hristos.

Toți copiii adevărați ai lui Dumnezeu care se mai găsesc încă în Babilon vor accepta chemarea îngerului: **“A căzut Babilonul..., ieșiți dintrânsul poporului Meu”** (Apoc 18:4) și vor părăsi bisericile decăzute.

“Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mănii lui Dumnezeu.” (Apoc 14:9-10). Pentru a înțelege această solie trebuie să descifrăm simbolurile aplicate aici.

FIARA

Fiara despre care se vorbește aici este descrisă prima dată în Apocalipsa 13:1-10: **“semăna cu un leopard.”**

O comparație între **“fiară”** și **“cornul cel mic”** din Dan 7 (vezi pagina 1, 2) ne arată clar că este vorba de una și aceeași putere: și anume despre papalitate.

Astfel **“cornul cel mic”** este unul și același cu **“fiara”**, o putere blasfemiatoare de Dumnezeu (Apoc 13:6) care persecută pe creștini (Apoc 13:7) și care provine din Roma păgână (Apoc 13:2), domnind timp de 1260 de ani (Apoc 13:5). După acest timp va trebui ca puterea ei de dominație să fie luată printr-o **“rană de moarte”** (Apoc 13:3,10, vezi și pagina 2 subpunctul 8).

Dar această **“rană de moarte”** a papalității va trebui să fie vindecată (Apoc 13:3). Aceasta s-a întâmplat în 1929 la încheierea **Pactului de la Lateran**, când Vaticanul a primit un teren și un ajutor financiar substanțial precum și toate drepturile diplomatice unui stat suveran. Prin diplomația lui internațională și puterea financiară pe care Vaticanul și-a câștigat-o la nivel mondial, din acel timp el și-a recăpătat puterea și influența.

“Rana de moarte” s-a vindecat... Înainte de a trata **“chipul fiarei”** și **“semnul fiarei”**, trebuie să observăm **“puterea fiarei”** din Apocalipsa 13:

FIARA A DOUA

Profetul a văzut: **“ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel”** (Apoc 13:11). În timp ce fiara anterioară se ridică din **“mare”** sau **“națiuni și limbi”** (Apoc 17:15), această fiară se ridică **“din pământ”**. În loc de a uzurpa alte puteri și a le lua locul, această națiune este reprezentată ridicându-se treptat și pașnic. De aceea ea nu poate fi găsită între națiunile zbuciumate și războinice ale Europei. Trebuie să fie căutată în partea de vest a pământului. Doar o națiune a început să se dezvolte în timp ce papalitatea și-a pierdut supremația în 1798:

Statele Unite ale Americii! Coarnele de miel ale fiarei indică tinerețea, neprihănirea și blândețea pe care îl reprezenta caracterul Statelor Unite de atunci: **democrația**

și libertatea credinței (cele două coarne) care au fost primele principii ale națiunii. Creștinii persecutați în Europa de papalitate au emigrat atunci cu miile spre "noua lume:" America. Aceasta a fost ora nașterii a SUA. Dar această fiară cu "coarnele ca a unui miel" (SUA) "vorbește ca un balaur." "Ea luca cu toată puterea fiarei dintâi (papalitatea) înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi (papalității)... Ea a zis locuitorilor pământului să facă o iconă fiarei" (Apoc 13:11-14). Coarnele ca ale unui miel și vocea ca de balaur arată clar contrastul dintre mărturisirea și modul de a acționa a acestei națiuni. "Vorbirea" unui stat sunt hotărârile sale legale. Prin acestea principiile libertății și a păcii care sunt fundamentul politicii guvernului sunt dezmințite. Profeția că "vorbește ca un balaur" și "va lucra cu

toată puterea fiarei dintâi" ne spune clar dinainte despre dezvoltarea spiritului de intoleranță și persecuție (Apoc 12:13,17) așa după cum a fost descoperită la prima fiară (papalitatea). Afirmția fiarei cu două coarne: "și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi", ne arată că această națiune (SUA) va folosi puterea ei pentru a obliga la ascultarea care omagiază papalitatea. Astăzi vedem întrădevar cum SUA și Vaticanul lucrează împreună tot mai aproape făcând uz tot mai mult de influența lor mondială.

CHIPUL FIAREI

Cum biserica la început a fost coruptă, îndepărtându-se de la simplitatea Evangheliei și acceptând obiceiurile păgâne și ceremoniile, și-a pierdut spiritul și puterea lui Dumnezeu. Pentru a stăpâni spiritul oamenilor, biserica a căutat ajutorul puterii statului. Urmarea a fost: "papalitatea" = o biserică care stăpânește puterea statului pentru împlinirea intențiilor ei, mai ales în pedepsirea ereticilor. Pentru ca acum SUA să poată face un chip fiarei (papalității) trebuie ca puterea religioasă a acestei țări să stăpânească atât de mult statul încât acesta să poată fi folosit de biserică pentru realizarea intențiilor sau scopurilor ei.

Decăderea spirituală care a dus biserica de la început în a căuta ajutorul statului a pregătit calea pentru dezvoltarea papalității, fiarei. Pavel ne spune: "...câci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii" (2 Tes 2:3-4). La fel va fi descoperită și astăzi în bisericile protestante care vor pregăti calea pentru chipul fiarei.

În primul secol când mișcările ecumenice ale bisericilor protestante care au luat amploare luptând pentru "unitate cu orice preț" au sacrificat adevărurile limpezi ale Bibliei. În 1996, reformațiunea lui Martin Luther a Bisericii Evanghelice contra Vaticanului, a fost declarată indirect ca fiind nevalabilă. Ecumenismul nu este altceva decât marea apostazie spirituală profetită de Pavel.

Când bisericile conducătoare ale SUA se vor uni în punctele de doctrină pe care le au în comun pentru a influența statul, să susțină și să realizeze orânduirile lor, atunci America protestantă va face un "chip" Romei papale și va decreta pedeapsa civilă asupra celor de altă credință iar consecințele vor fi inevitabile.

Chipul fiarei reprezintă astfel acea formă a protestantismului apostaziat care se va dezvolta atunci când bisericile protestante caută ajutorul statului pentru forțarea principiilor lor de doctrină. Urmările vor fi:

SEMNLUL FIAREI

Fiara cu două coarne (SUA) va face "ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei..." (Apoc 13:16,17).

VICARIUS FILII DEI			
V.....5	F.....0	D.....0	E.....500
I.....1	L.....1	E.....0	
C.....100	L.....50	I.....1	
A.....0	I.....1		501
R.....0	I.....1		
I.....1			
U(V).....5		53	
S.....0			
			112

"Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei (Papalității). Căci este un număr de om; și numărul ei este: 666" (Apoc 13:18).

Omul care stă în vârful ierarhiei papalității (anticreștine) nu este altul decât papa. Titlul funcției sale oficiale este: "VICARIUS FILII DEI", adică "Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu." (Our Sunday Visitor 18/4/1915). În latină unele litere au valoare numerică. Dacă adunăm valoarea numerică corespunzătoare acestui titlu de funcție, obținem numărul fiarei = 666.

În timp ce o grupă de oameni acceptă semnul fiarei și se închină ei, există o altă grupă despre care se scrie: "...aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus." (Apoc 14:12). Diferența între adevărata și falsa închinare depinde direct de păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. Sigiliul lui Dumnezeu, sâmbăta, sabatul poruncii a IV-a, stă în directă opoziție cu sfințirea duminicii, semnul fiarei. Căci papalitatea consideră că schimbarea sabatului în duminică este semnul puterii sale din anul 364 d.H. (Catehismul de P. Geiermann).

Cel care păzește conștient poruncile lui Dumnezeu schimbate de papalitate, laudă astfel acest sistem anticreștin și se ridică contra lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, mulți creștini din toate bisericile păzesc duminica știind că prin aceasta ei sărbătoresc sabatul poruncii a IV-a a lui Dumnezeu. Dumnezeu acceptă intenția sinceră a lor și buna credință și trece cu vederea vremile de neștiință (Fapte 17:30). Dar

când se va introduce legea păzirii duminicii de mult planificată de Noua Ordine Mondială din America și lumii îi va fi explicată obligațiile față de adevărul sabat, atunci toți acei care vor primi conștient semnul fiarei, nu vor mai avea

nici un har din partea lui Dumnezeu ci vor suferi moartea veșnică (Apoc 14:9-11). Controlul total al omenirii în domeniul religios și politico-economic este planificat de ani încoace de către consiliul mondial al bisericilor din Geneva în colaborare cu guvernele anterioare și ONU în New York. Scopul acestei noi ordini mondiale este să creeze o "Religie Mondială" nebiblică pentru toți oamenii și să realizeze un "Guvern Mondial." Acest plan este adevărat de mișcarea ecumenică, de multele călătorii ale papei, de înspre reprezentanții guvernamentali, precum și de eforturile generale mondiale de globalizare.

DECIZIE

Evenimentele și catastrofele din lume se vor înrăutăți tot mai mult până la a doua venire a lui Hristos. Această lume păcătoasă și fapte ei nelegiuite vor trece, dar Dumnezeu "voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului." "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică." (1 Tim 2:4; Ioan 3:16). Contrar disperării pe care lumea o promite, Dumnezeu are un viitor luminos pentru acei care l-au fost credincioși aici pe pământ: "Apoi, am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră... El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu vor mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut..." "Iată, Eu fac toate lucrurile noi" (Apoc 21:1,4,5). Aceste cuvinte nu transmit doar speranță pentru viitor ci dau chiar aici pace și siguranță sufletului.

Judecata se ține acum în ceruri. Curând - nimeni nu știe cât de curând - cazul fiecăruia va fi judecat. Când se încheie judecata de cercetare, atunci destinul tuturor va fi hotărât pentru viață sau pentru moarte. Timpul de probă se încheie puțin înainte de arătarea Domnului pe norii cerului. Atunci se va pronunța sentința: "Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe" (Apoc 22:11). De aceea acum mai mult ca altădată, fiecare să i-a în considerare îndemnul: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile" (Evrei 3:7). Isus a murit pe crucea de la Golgota și pentru păcatele tale pentru a-ți deschide drumul către un viitor glorios. Astăzi încă poți să vi la Isus și să îți mărturisești păcatele tale Lui și să începi o nouă viață în ascultare de poruncile Lui. Atunci Isus este apărătorul tău în judecata lui Dumnezeu.

